

Leszek Gajewski, Jan Gurba

Wronowice - Paprzyca, gm. Werbkowice, woj. zamojskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 47-48

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TYNIEC MAŁY, gm. Kobierzyce
woj. wrocławskie

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu
Oddział Muzeum w Sobótce

Badania prowadziły mgr Elżbieta Noworyta i mgr Maria Górecka. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Trzeci sezon badań. Osada i groby grupy jordanowskiej kultury lendzielskiej.

Badaniami objęto obszar powierzchni 3 arów. Założono 2 wykopy, z których jeden uchwycił południowo-wschodni a drugi południowo-zachodni kraniec osady. Na obu stwierdzono występowanie dalszych części ciągu rowów, które w układzie parawanowym z 4-5 metrowymi przerwami pomiędzy poszczególnymi odcinkami otaczały osadę od jej południowej oraz południowo-wschodniej i południowo-zachodniej strony. Odsłonięto i przebadano również 1 palenisko oraz jamy po słupach, które, jak się wydaje, mogą się łączyć konstrukcyjnie z wspomnianymi rowami.

Uzyskany z tegorocznych badań materiał, w przytłaczającej większości ceramika, jest jednolity chronologicznie i wiąże się z najmłodszą fazą grupy jordanowskiej kultury lendzielskiej.

WRONOWICE-PAPRZYCA, gm. Werbkowice
woj. zamojskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Leszek Gajewski i doc.dr Jan Gurba. Finansował WKZ w Lublinie.
Drugi sezon badań. Stanowisko wielowarstwowe /z epoki kamienia, epoki brązu, okresu wpływów rzymskich i okresu początków średniowiecza/.

Badano obszar przyległy od zachodu /wykop I/76/ i północnego zachodu /wykop II/76/ do terenu wykopalisk 1975 r. W wykopie I/76 stwierdzono istnienie pod warstwą z poziomem "kultury trzcienieckiej" okresu II epoki brązu, warstwy starszej z poziomem górnym z ceramiką "kultury pucharów lejkowatych" oraz nieliczne narzędzia i odlupki z krzemienia nadbużańskiego i poziomem dolnym zawierającym grób z naczyniem "kultury lendzielskiej" oraz niewielkie, skośnie wyswiecone narzędzie z krzemienia czekoladowego o cechach zewnętrznych narzędzi "kultur kręgu lendzielsko-pułgarskiego".

W wykopie II/76 odkryto pozostałości niewielkiego /około 4 x 4,2 m/ pomieszczenia naziemnego, które było w początkach średniowiecza użytkowane prawdopodobnie jako pomieszczenie mieszkalne /"chata chłopska"/. Obiekt spłonął przypuszczalnie w X w. /lub wcześniej/. Na specjalną uwagę zasługuje kilka fragmentów naczyń garnkowych zdobionych nalepionym, poziomym wałeczkiem, umieszczonym nieco poniżej krawędzi otworu i niekiedy pokrytym nacięciem: zdobienie to prowadzi na myśl dekoracje naczyń garnkowych "kultury wschodniosłowiańskiej" o "czerniachowskim" /"kultura polej poriebienij"/ rodowdzie, towarzyszących zabytkom odnoszonym do w.VI-IX. Ogromna większość znalezionych w obiekcie potłuczonych naczyń /w tym też wspomniane/ - to wyroby wykonane z materiału bardzo podobnego do małopolskiej "ceramiki tzw. białej podkrakowskiej". okresu początków średniowiecza.

ŻALĘCINO, gm. Dolice
woj. szczecińskie

Wojewódzki Konserwator
Zabytków Archeologicz-
nych w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrońska. Finansował WKZ w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej, jamy i groby z okresu rzymskiego.

Stanowisko położone jest na szczycie rozległego gliniasto-piaszczystego wzgórza, w które wciąż się eksploatowane już od lat 20-tych ubiegłego stulecia wybierzysko piasku, w którym znajdowano liczne zabytki. W czasie inspekcji plaśnicy zauważono w jej skarpcie szereg obiektów znajdujących się na linii czynnej plaśnicy. Wokół zagrożonych i już częściowo uszkodzonych obiektów założono 5 wykopów. W największym z nich udało się zbadać duży kompleks /około 90/ połączonych jam kultury ceramiki wstęgowej rytej. Wypełnisko jam stanowiła czarno-szara ziemia, w której znaleziono liczne kości i rogi zwierzęce, polepę, narzędzia krzemienne i kamienne oraz sporą ilość ceramiki reprezentującej późną fazę /wpływy szareckie/ kultury ceramiki wstęgowej rytej. Obok kompleksu jam zbadano palenisko kamienne, zapewne wiążące się z nimi.

W obiekt kultury ceramiki wstęgowej wkopano kilka grobów szkieletowych. Podobne groby wystąpiły także w wykopach sąsiednich. Łącznie zbadano 8 grobów szkieletowych z pochówkami ułożonymi na wznak w prostokątach, głębokich jamach /do 2 m/. Zmarłych wyposażano w naczynia, fibule brązowe, grzebienie kościane, paciorki i przęśliki. Zabytki datują groby na młodszy podokres rzymski. Ponadto odkryto dwie jamy, które dostarczyły ceramiki z wczesnego podokresu rzymskiego. Plaśnica znajduje się pod stałym nadzorem konserwatorskim.

Prace będą kontynuowane.